

## Den ständiga resan

Marie Fredriksson

När jag tänker på den ständiga resan genom livet  
När det alltid känns som höst  
Då vänder sig vinden sakta mot norr  
Och blommorna dör  
Det faller regn i mina drömmar

Jag måste resa igen och leta efter tröst  
Jag måste leta igen efter ömhetens röst  
Jag måste resa igen till nästa höst  
Den ständiga resan till nästa höst

När jag vandrar på den steniga vägen genom livet  
När det känns som jag bar på en sorg  
Då gömmer sig solen sakta i moln  
Och ordet är adjö  
Snart faller snö i mina drömmar

Jag måste resa igen och leta efter tröst  
Jag måste leta igen efter ömhetens röst  
Jag måste resa igen till nästa höst  
Den ständiga resan till nästa höst  
Oh den ständiga resan till nästa höst